

ת"פ 40462/13 - מדינת ישראל, המאשימה נגד פרדז צמח, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 40462-13-10 מדינת ישראל נ' צמח

בפני כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא
בעвин: מדינת ישראל - המאשימה

נגד

פרדז צמח - הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד ענבל לוי

ב"כ הנאשם: עו"ד רמי עותמאן

חבר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות קבלת דבר במרמה לפיקודו סעיף 415 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ו בשלוש עבירות מרמה והפרת אמוןם לפי סעיף 284 לאותו החוק.

2. כתב האישום המתוקן כולל שלושה אישומים, אשר מפרטים את מעשי המרמה והפרת האמונים שנעשו על ידי הנאשם במסגרת עבודתו בעיריית ירושלים.

משנת 1997 עבד הנאשם בעיריית ירושלים בתפקידים שונים, במחלקות שונות וגביה ובמחלקות הנחות. מחודש ינואר 2011 עבד הנאשם כפקיד מודיעין והיה מופקד, בין היתר, על הפניות התושבים המבקשים הנחה בארכונה אל הפקיד המתאים, לאחר שוויידא שבידיהם כל המסמכים הדרושים לשם הגשת הבקשה.

לצורך ביצוע תפקידיו השונים בעירייה, ניתנו לנאים הרשות לבצע שינויים במרשם הממוחשב של העירייה, כגון מתן הנחות ופטור מתשלום ארנונה, וזאת בכפוף להגשת אסמכתאות מתאימות על ידי התושבים.

במסגרת עבודתו פעל הנאשם להפחית החובות של מספר תושבים תוך עריכת שינויים כוזבים ברשומות הממוחשבות באופן שנראה להיות כאילו התושב זכאי לפטור או הנחה, כפי שיפורט להלן;

הנואשם הכיר את מושטפה אסחאק (להלן: "**אסחאק**"), אשר היה חייב בתשלום ארנונה על שני נכסים בבית צפאה-בית מגוריו ומרכזו שבבעלותו. ההיכרות הייתה על רקע העובדה של הנואשם היה קוח של המרכול. סמוך לחודש פברואר 2011 הגיע אסחאק לעיריה ונונה לנואשם בבקשת להפחית חובב הארנונה והציע לנואשם כי אם יעזר לו להפחית את החוב, ניתן לנואשם סך של 10,000 ש"ח.

ביום 22.02.11, לבקשת הנואשם ובנווכותו, ביצעה הפקידה מרופת מח'ול בקהל (להלן: "**מרופות**") שנויים כזובים במחשב העירייה, באופן שבו נראה כאילו הנכסים שהיו רשומים על שם אסחאק, הועברו לשכירות אחרים, בהתאם, חובות הארנונה נרשמו על שם של האחרים. כתוצאה מן הרישומים הכספיים הופחת חובב הארנונה של אסחאק סכום של 146,951 ש"ח.

בשל אלה הורשע הנואשם במסגרת האישום הראשון בעבירות קבלת דבר במרמה ומרמה והפרת אמונים.

חאלד גווילס (להלן: "**גווילס**"), אשר שימש בתקופה הרלבנטית כספר האיש של אשת הנואשם, היה חייב בתשלום ארנונה על נכס הרשום בעיריה. בתאריכים 02.07.06 ו- 20.05.08, פנה גווילס לנואשם בבקשת כי ישיע לו בקבלה פטור מתשלום ארנונה מסווג "מבחן הכנסתה". על פי פטור זה, ניתנת הנחה בשיעור משתנה בהתאם ליכולתו הכלכלית של החיב, כפי שהוא בא להביע בתלוishi שכר ואסמכתאות אחרות. הנואשם העניק לגווילס פטור מתשלום ארנונה מסווג "מבחן הכנסתה" בשיעור של 80%, שתוקפו עד סוף שנת 2011. הנואשם ביסס הפטור על מסמכים לפיהם גווילס עבד כמרצה בבית חולים בלבד, ויודיעו כי אין בכך הדבר וכי בפועל עובד גווילס גם בספר שכיר.

בשל כך הורשע הנואשם במסגרת האישום השני בעבירות מרמה והפרת אמונים.

במספר מועדים בחודש ינואר 2011, נתן הנואשם פטור מסווג "נכס ריק" לחמשה חיבים, לבקשת אדם מטעם. סך הפטורים מארנונה שניתנו במסגרת זאת הוא 30,919 ש"ח. הנואשם העניק לח'יבים פטור זה בעוד שבפועל הנכסים לא היו ריקים, ובועליהם לא היו זכאים לפטור, וביוודעו כי בנסיבות הפטור אין כוללות את הפרטים והasmכתאות הנדרשים. במסגרת הזנת הנתונים למחשב, הנואשם קבע בעצמו את התאריכים ואת משך הזמן שבהם היו הנכסים ריקים כביכול, מבלי שהוגש מטעם הח'יבים מידע כלשהו בעניין זה. בהמשך, ביום 08.03.11, הנואשם הוסיף וביצע שינויים ברשומות המחשב בעיריה באופן שיראה כאילו שניים מן הנכסים הועברו לשכירות אחרים לתקופה של מעלה משנה. בעקבות הרישומים הכספיים הנוספים, זכו הח'יבים מחובות ארנונה בסכום כולל נוסף של 50,025 ש"ח.

בשל אלה הורשע הנואשם באישום השלישי בעבירות קבלת דבר במרמה ומרמה והפרת אמונים.

3. ביום 21.11.16 הודיעו הצדדים על הסדר טיעון שבו הוסכם על תיקון כתוב האישום. עוד הוסכם, כי הנואשם יודה בכתב האישום המתוקן, יורשע בעבירות שיווחסו בו ויגש בעניינו תסקير שירות מבחן. לבסוף הוסכם, כי המאשימה תעתר刂 לך שעל הנואשם יגזרו שבעה חודשי מאסר בפועל, מאסר מוותנה וקנס כספי בסך 20,000 שקלים או חודשיים מאסר תמורה וכי ב"כ הנואשם יעתר刂 לך שעל הנואשם יוטל עונש של מאסר בעבודות שירות ומאסר מוותנה.

4. תסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 30.7.17 מלמד כי הנאשם בן 50, נשוי ואב לארבעה, נולד וגדל בסוריה, ס"מ שם שתים-עשרה שנים לימוד ולאחר מכן עבד בחנות תבלינים של המשפחה. הנאשם עלה לאرض בשנת 1995 יחד עם משפחתו והחל לעבוד בעיריה בשנת 1997. הנאשם מושעה מעבודתו מזה כSSH שנים ומתקבל משכורת פחיתה עקב השיעיותו. הנאשם נישא עוד בהיותו בסוריה, ואשתו עובדת. שניים מילדיו חיללים בצה"ל ובתו הגדולה חלהה במחלת קשה והוריה מטפלים בה. משפחתו של הנאשם גורם תמייהה עבורה. לנายน אין הרשותות קודמות אף הוא התקשה לקבל אחריות על העבירות. הנאשם אמר לקצינת המבחן כי אין מכיר את המעורבים וכי המשעים שתוארו בכתב האישום אירעו כתוצאה מתකלת מחשב. לדבריו, הודה בבית המשפט חלק מהסדר הטיעון ומtower רצון לסייע את ההליך המשפטי. הנאשם הביע חרדה מפני הבאות ובפרט פגעה בפנייה שלו. התרשם קצינת המבחן היא כי ברקע לביצוע העבירות מניעים פנימיים של השגת כח ושליטה לצד מניעים חיוצים של קבלת רוח כספי וכי הנאשם אין מביע ולן מודיעות בסיסית לגביות שבתנהלו. עוד התרשמה קצינת המבחן, כי השיעיותו של הנאשם ממוקם בעבודתו ופיטוריו הצפויים עקב ההרשעה מפחיתים את רמת הסיכון להישנות התנהגות דומה. לנוכח מכלול השיקולים ובهم גם מצבו הכללי של הנאשם, מצבה של בתו וחילוקו הטיפול בה המליצה קצינת המבחן כי יוטל על הנאשם מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס תואם, והוסיפה כי אם יוחלט לגוזר עליון מאסר בפועל, מומלץ כי תקופת המאסר תהיה קצרה ככל הנימוק.

5. המאשימה ביקשה לגוזר על הנאשם את העונש שהוסכם כי תטען לו במסגרת הסדר הטיעון תוך שהדגישה את הערכיים המוגנים באמצעות העבירות שבין הורשע, את חלקו של הנאשם ביצירת מצגי השווא ואת רמת הענישה שנקבעה בפסקה. המאשימה הפנתה ולגזר הדין של המעורבים האחרים בפרשה, מרויות ואסחאך, ועמדה על נקודות הדמיון והשוני בין בגין הנאשם.

6. ב"כ הנאשם ביקש לגוזר על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות, תוך שהדגיש כי הנאשם לא הואשם ולא הורשע בכך רק בטענה שוחד, הדגיש את חלקו השולי, לטענתו, של הנאשם בעבירות, ביחס לחלקים של המעורבים האחרים, ואת ההכרח לגוזר את דין בapon יחס לעונשים שנגמרו על האחרים, וכן הדגיש את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, את פיטוריו הצפויים מהעיריה, את קשייו הצפויים למצוא, בගילו, מקום עבודה אחר ואת הودאותו בכתב האישום והחיסכון בזמן השיפוט שבעצמה. מטעם ההגנה הוגש מסמכי בית חולים, המאשרים כי הנאשם ליווה את בתו לקבלת טיפול רפואי.

7. טרם שמיית הטיעונים לעונש, ביקשתי את התייחסות הנאשם לאמור בתסקיר שירות המבחן בנוגע להתייחסותו לעבירות. הנאשם אמר כי פגשו בשירות המבחן הייתה קצרה, ומכל מקום הוא שב והודה בפניי באמור בכתב האישום והביע צער על טעויותינו.

בדבורה האחרון, לאחר שמיית הטיעונים לעונש אמר הנאשם כי הוא לא ביקש דבר ממורות, כי היה עשתה דברים על דעת עצמה, וכי לא קיבל כסף מאסחאך, ואמר כי מודה בכל היתר, מכיר בטעותו, טען כי איבד את פרנסתו ומכר את הונו כדי לטפל בתנו.

8. קיומו של הסדר טיעון המתיחס לעונש, בין אם קבוע טווח עונשה ובין אם קבוע עונש מסוים, אינו פוטר את בית המשפט מלבחן את העונש המוסכם על פי המבחנים הקבועים בחוק, תוך שימוש הוראותיו, ובכלל זה גם את

המדוים שנקבעו לקביעת העונש הולם במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, והכל לצד הכלל המצמצם את התערבות בית המשפט בהסדרי טיעון (ראו ע"פ 4301/15 **פינטו נ' מדינת ישראל** (5.1.16) פסקה 31; ע"פ 13/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (24.3.14); ע"פ 9426/12 **עמר חמארה ואח' נ' מדינת ישראל** (4.12.13)).

קביעת מתחם העונש הולם

9. בבאו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש הולם, עליו לקבוע האם יש לראות בעבירות בהן הורשע הנאשם כמהוות איירוע עבריני אחד, או שמא יש לראות בכל אחד מן האישומים כאירוע נפרד בעל מתחם עונש נפרד (ראו סעיף 40יג(א) לחוק העונשין).

10. הנאשם הורשע כאמור בכתב אישום מתקן הכלול שלושה אישומים שונים המתארים מסכת פעולות דומות שעניןן ניצול הנאשם את מעמדו כעובד ציבור בעיריית ירושלים. הצדדים בטיעוניהם לא ביקשו לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בגין כל אחד מהאישומים, והם שניתן היה לסביר אחרת, משעה שמדובר בתכנית עברינית דומה ובאופן דומה של מעשים שבוצעו לאורך זמן לצורך הגשמהה, אקבע מתחם עונש הולם אחד לכלל האישומים.

11. עבירות המרימה נעדו להגן על חופש הרצון וחופש הפעולה והבחירה של המרימה. במקרה דנן, המרימה בוצעה כלפי רשות מקומית והנוגעת היא הקופה הציבורית. הפגיעה בערכיהם המוגנים בגין עבירות המרימה שביצעו הנאשם קשורה קשר הדוק לפגיעה בערכיהם המוגנים באמצעות עבירת המרימה והפרת האמונים והם טוהר המידות של פקידי הציבור, פעילותו התקינה של המנהל הציבורי, הגינות שלטונית ואמון הציבור בתקינות פעילותה של הרשות.

12. במרוצת השנים, עמד בית המשפט העליון על משמעויה של הנורמה האוסרת מרימה והפרת אמונים אצל עובדי הציבור, וכך נקבע בדיון פ 397/03 **מדינת ישראל נ' שבס** (פ"ד נת(4), 345):

"האיסור הפלילי על הפרת אמונים הוא מכשיר מרכזי למאבקה של החברה לשמרה על טוהר השירות והשירות, למניעת סטיות מהשירות, ולהבטחת אמון הציבור במשרתי הציבור. ביטולה של העבירה או אף צמצומה מעבר לנדרש יפגע בכוחה של החברה להגן על עצמה מפני עובדי ציבור העוסקים שימוש לרעה בכוח השלטון. כוח זה הופקד בידיהם בנאמנות. הסנקציה הפלילית נועדה להבטיח כי הנאמנות תישמר, וכי כוח השלטון לא יהיה לשולטן הכוח. רוצים אנו לקיים בישראל חברה מתקדמת, הבנינה על מינימל ציבורי תקין, על שלטון החוק, ועל יחס אנווש המוצבבים על בסיס של יושר, הגינות וטוהר מידות. האיסור הפלילי על הפרת אמונים נועד להבטיח מטרות אלה."

עוד עמד בית המשפט העליון על חשיבות הצורך בענישה מرتעית בעבירה זו. ראו לדוגמה ע"פ 1044/10 **סער נ' מדינת ישראל** (12.12.10):

"קיימת חומרה רבה בעבירות הפרת אמוןיהם מצד עובד ציבור בשל החשיבות של הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירה. החשיבות שבהגנה על עריכים אלה מתעצמת נוכחות גלויים וholes וholes של שחיתות ציבורית במסדרונות השלטון. המאבק על אלה יכול להיעשות באמצעות העברת מסר ברור של מאבק נחרץ לקיומו של מערכן ציבורי ראוי ולכך יש צורך בענישה מרתיעה".

13. הנחות ופטורים מרנונה ניתנים על ידי הרשות המקומית, מיועדים עבור אלו הזכאים להם.רוב, המדבר בהנחות ופטורים ניתנים לאוכלוסיות מוחלשות, לפי מבחנים קבועים ועל פי אסמכתאות נדרשות. הנאשם פעל במרמה ומעל באמון שנייתן לו על ידי מעסיקו, תוך שפטם מכרים שלו מלשלם שלום ארנונה המוטלים על כל תושבי הרשות המקומית או העניק להם הנחות שימושיות, מקום שבו לא היו זכאים לפטורים או הנחות אלה. בעשותו כך, פגע ועשה כרצונו בקופה הרשות המקומית, אשר נועדה להטיב עם תושבי העיר כולה ואף פגע בעקרון השוויון.

14. הנאם ביצע את העבירות במשך פרק זמן ארוך יחסית. העבירות נשוא האישום השני בוצעו בשנת 2006 ואילך, בעוד שה Hebreviations העבירות נשוא האישום הראשון והשלישי בוצעו בשנת 2011. יש בכך כדי להציג את השיטתיות בה פעל הנאם ואת התמדתו בתכנית העברינית. בנוסף, גם העבירות באישום השלישי מאוגדות תחת אישום אחד, מדובר בהן למעשה על מנת הטעות שלא כדי לחמשה אנשים שונים. באלה יש להציג כי אין מדובר בנסיבות חד פעמית, אלא במנגנון שיצר הנאם, תוך שהוא זונח את האחוריות והחוובת הציבוריות אשר חלו עליו מתוקף תפיקודו.

15. הסכום שנגזר מכספי העירייה כתוצאה מביצוע העבודות על ידי הנאשם הוא כ- 200,000 ש"ח. מדובר בסכום גבוה מאוד, אשר רק חלקו צפוי להיות מושב לкопת העירייה, בהתאם להסדר התשלומיים שנחתם עם אסחאך.

16. אין טענה כי הנאשם קיבל כספים מסחאך או מאחרים בגין הטענות שהעניק להם שלא כדין, והוא אף לא הודה ולא הורשע בקבלת שוחד. עם זאת לא ניתן להטעילם מן העובדה המוסכמת שבכתב האישום המתווך שהוגשה במסגרת הסדר הטיעון, לפיה אסחאך הבטיח לנאשם תמורה כספית בסך 10,000 נק' תמורת עזרתו. עובדה זו מצבה את מעשיו של הנאשם ברף חומרה גבוהה, שכן מלבד עובדת הימצאותו של הנאשם בפגיעה עניינים בעת ביצוע המעשים בגנים הורשע, לנוכח העובדה כי מדובר בסיווע שלא כדין למקרים, עומדת ברקע טובת הנאה אישית שהובטחה לנאשם תמורת אותו סיווע.

17. كان المكان للتخييم لكورتيهم شل أساهاك ومرؤوت، אשר الماشية הגישה כתבי אישום נפרדים נגדם.

כתב האישום שבו הורשעה מרופת כל עשרה אישומים בעבירות שוחד, קבלת דבר במרמה ומרמה והפרת אמוןיהם בגין ביצוע מעשים דומים לאלה שביצע הנאשם, אשר גרעו מקופת העירייה סך של כ- 777,000 ₪. בחלוקת מהמקרים קיבלת מרופת תמורה כספית מההתושבים עברו מעשייה, בסך כולל של כ- 125,000 ₪.

המואשימה ערכה עם מרופת הסדר טיעון במסגרתו הוסכם, כי המאשימה תגביל את עצמה בטיעוניה לשנת מאסר בפועל והגנה תהיה חופשית בטיעוניה. בסופו של יום גזר בית משפט החלום על מרופת חמישה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 100,000 ₪ (ת"פ 14-03-57751 **מדינת ישראל נ' בקלה** (13.1.15)), ואולם בית המשפט המחויז החמיר את עונשה של מרופת והעמיד את עונש המאסר בפועל שנגזר עליה על אחד- עשר חודשים (עפ"ג 15-02-55280 **מדינת ישראל נ' בקלה** (14.5.15)) ובבקשת רשות ערעור שהוגשה על פסק דין של בית המשפט המחויז נדחתה (רע"פ 4184/15 **בקלה נ' מדינת ישראל** (18.6.15)).

על אסחאק, שהורשע במתן שוחד בסך 10,000 ₪ לנאמן, נגזר, בהסכמה הצדדים, עונש של שישה חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסך 10,000 ₪.

18. ביחס להרשעתו וגזר דין של אסחאק יש לומר תחילת, כי קיימן קושי ממשי הנובע מהעובדה כי האמור בכתב האישום שהוגש נגדו אינו עולה בקנה אחד עם האמור בכתב האישום המתוקן בעניינו של הנאמן בנוגע להעברת כספי שוחד לנאמן, והמדינה, למעשה, מדובר ב"שני קולות" בעניין זה.

למען הספר ספק, וכפי שנכתב לעיל, עונשו של הנאמן יקבע אך ורק על פי האמור בכתב האישום המתוקן בעניינו, ואולם אין בכך כדי להעלות את הביעיות שבדבר. מכל מקום, אני סבורה כי ניתן ללמידה גדרה שווה מעניינו של אסחאק שהורשע באישום אחד בלבד, לעניינו של הנאמן, שהורשע בשלושה אישומים שונים, בפרט לנוכח הפרער בין מעמדו של אסחאק מקבל שירות לבין מעמדו של הנאמן כעובד הציבור שהפר את האמון שניתן בו.

אשר להשוואה למראות, אין חולק כי העבירות שביצעה חמורות מהUBEIROT שביצע הנאמן והיקפן עולה על היקף העבירות שביצע הנאמן (אף אם אתחשב בכך שככתב האישום בעניינה של מרופת פורטה עבירה ביחס לכל תושב באישום נפרד, בעוד שבעניינו של הנאמן אוגדו מספר הנחות שניתנו שלא כדי למספר תושבים במסגרת האישום השלישי). עם זאת לא ניתן להתעלם מהὔרכות של בית המשפט המחויז על ההקללה הרובה שהקללה המואשימה עם מרופת בהסדר הטיעון, גם לנוכח נסיבותה האישיות, אשר שונות, במידה מסוימת, מנסיבותו האישיות של הנאמן. משכך, העונש שנגזר על מרופת יזכה למשך מסויים בקביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאמן.

19. בוחינת מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות קבלת דבר במרמה ומרמה והפרת אמונים מלמדת כי במקרים דומים נגזרו, ככלל, עונשי מאסר בפועל ולצדם מאסרים מותנים וקנסות. ראו למשל ע"פ 13/10/5810 **אילה לוי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.12.13); ע"פ 15/15 6573/15 **גרשון נ' מדינת ישראל** (3.3.16); ע"פ 11/3541 **מדינת ישראל נ' פריג'** (18.9.11); ע"פ 13/4985 7162/08 **חבר נ' מדינת ישראל** (20.8.14); ת"פ (מחוזי חיפה) 08/7162 (25.7.05). לצד אלה ניתן למצוא גם במקרים ספורים, חריגים, בהם נגזרו על עובדי ציבור שסרכו ושלחו ידם בכיספי ציבור בהיקפים דומים, גם עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות (ראו למשל ע"פ 16/6887 **בר נ' מדינת ישראל** (26.4.17); ת"פ (מחוזי נצרת) 1012/07 **מדינת ישראל נ' מאיר** (28.10.08) ת"פ (שלום ראש"ץ) 36785-10-14 **מדינת ישראל נ' גאו** (16.12.15)).

20. לנוכח האמור לעיל, ובשים לב לנסיבות המתוארים ונסיבות ביצוע העבירות, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם

ענין חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל, לצד עונשה נלוית בדמות מאסר על תנאי וקנס כספי, שיקבע, בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין, גם בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם.

קבעת העונש המתאים לנאשם

21. הנאשם בן 50 ואשקל לזכותו כי זהוי הסתמכותו הראשונה בפליליים.

22. אין טענה כי הנאשם פעל מעצמו כדי להשיב את הסכומים שנגזו מ קופת העירייה, וכל שושב במקרה זה, אם ישב, יושב על ידי החובבים אשר קיבלו הנחות ופטורים שלא כדין.

23. הנאשם הוודה בעבודות כתוב האישום המתויקן, ולצדה של הוודה זו מידיה מסויימת של חיסכון בזמן שיפוטו, עליה לעמוד בהמשך, ואשר תזקף לזכותו של הנאשם. עם זאת, קשה לומר כי הנאשם נוטל אחריות על המעשים והדברים הבאים מן הדברם שאמר לפני שירות המבחן, הן בדבריו האחוריים לעונש בפני, גם ששב ועמד על כך שהוא מודה בכתב האישום המתויקן. דברים אלה מלמדים על קושי של הנאשם להפנים את הפסול במעשיו, מקימים סיכון כי ישוב לבצע עבירות, ומהובאים שkeitות שיקולים של הרתעה אישית, גם שפטוריו הכספיים מהעירייה בעקבות הרשותו מקטינים סיכוי לביצוע מעשים דומים לאלה שבהם הורשע בתיק זה.

24. העבירות בוצעו על ידי הנאשם עד שנת 2011. כתוב האישום הוגש בחודש אוקטובר 2013, ואולם ב"כ הנאשם טען בשפה רפה בלבד ביחס לחלוף הזמן, ולא בכך, שכן חלק לא מבוטל מהדוחות היו בשל טעמי הקשרים בהגנה, אף הוודהתו של הנאשם במסגרת הסדר הטיעון באיה יום אחד בלבד לפני המועד הראשון מבין שני ימי דיןונים שלמים שנקבעו לשמיית ראיות, באופן שאמנם נחסכה שמיית הראיות וכתיבת הכרעת הדיון, ואולם לא ניתן היה לקבוע דיןונים אחרים תחת הדינום שבוטלו. עם זאת יש לציין, כי חלק מהדיןונים נדחו בשל טעמי הקשרים למאשימה ואף מטעמי בית המשפט. לחלוף הזמן ינתן, אם כן, משקל מסוים בקבעת עונשו של הנאשם.

25. עוד שקלתי לקויא את נסיבותו האישיות של הנאשם ובהתאם מחלוקתו של בתו, אשר בדיון נמסר, למehrha השמחה, כי היא התגברה עליו וcut מוצאה במעטב בלבד, ואת הקשיים הכלכליים אליו נקלע הנאשם עקב הצורך לטפל בבתו.

26. שקלתי עוד כי בחילופ' השנים מאז הגיעת כתוב האישום הושעה מעבודתו והוסיף לקבל משכורת מופחתת. אודה כי תמהתי מדוע הנאשם לא התפטר מעבודתו בעירייה לאחר שהודה והורשע בכתב האישום המתויקן, ומשעה שהיא ברור כי הרשותו טוביל לפיטורי, והמשיר לקבל שכר מהקופה הציבורית, אף אם מופחת, מוביל לבצע כל עבודה.

27. לנוכח מכלול השיקולים שפורטו לעיל, מצאתי מקום את עונשו של הנאשם בחלוקת הבינו-ינה- תחתון של מתחם העונש ההולם. איןני סבורה כי עונש שאינו כולל רכיב של מאסר בפועל הוא עונש הולם בנסיבות העניין.

28. אני גוזרת על הנאשם את העונשין הבאימים:

א. שישה חודשים מאסר בפועל.

ב. חמישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחררו, שלא עברו אחת העבירות שבנה הורשע.

ג. קנס בסך 15,000 ₪ או חמישה חודשים מאסר תמורה. הקנס ישולם ב- 10 תשלוםimos חודשיים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.1.18 והבאים עד ל-1 בכל חודש עוקב.

29. המזיכרות תעבור העתק גזר הדין לשירות המבחן.

30. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום

נתן היום, ו' תשרי תשע"ח, 26 ספטמבר 2017, בנסיבות הצדדים.